

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE DIE VAN DE SOCIALEN HOEK

Volkse tragikomedie in drie bedrijven

1880

door

Peter de Kemel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2729

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan de auteur:

Peter de Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
Tel. 0496 52 77 60

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraag waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens tien dagen voor de opvoering(en) naar de auteur worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/2002/0220/009
ISBN 978-90-385-07569

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Peter de Kemel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames-3 heren)

GERMAINE

SIMONNE, haar dochter

INGE, haar kleindochter

ROBERT, ex-man van Simonne

PROFESSOR BIOLOGIE

DEURWAARDER Van Hecke

DECOR

De drie bedrijven spelen zich af in de woonkamer van Simonne. De woonkamer en het meubilair dateren uit de jaren 60. Er heerst een enorme wanorde. In het midden van de achterwand zit een deur met mat glas. Ze geeft toegang tot de kruidenierswinkel. Links in de achterwand zit een deur die naar de bovenverdieping gaat. In de rechtse zijwand zit een deur naar de slaapkamer. In de linkse zijwand een deur naar de koer.

TIJDSVERLOOP

EERSTE BEDRIJF : een morgen in augustus

TWEEDE BEDRIJF : drie weken later. Vlak voor de middag.

DERDE BEDRIJF : de volgende dag. Vlak voor de middag.

EERSTE BEDRIJF

(Simonne zit aan de keukentafel. Op tafel staat een spiegeltje. Tal van haar krulspelden liggen op tafel. Enkele krulspelden zitten reeds in haar haren. Ze draait een krulspeld in haar haren wanneer de bel van de winkel gaat.)

SIMONNE : Godverdomme, zeg dat het niet waar is hé. Die smerige rosse gaat mij toch niet weer heel den dag komen affronteren. Een mens heeft hier nog niet eens den tijd om spelden in zijn haar te steken.

(Ze draait nog een speld in haar haren. De winkeldeur wordt verschillende keren open en dicht gedaan waardoor de winkeldeur onophoudelijk belt.)

Ja ja, peinst ge dat ik u niet gehoord heb misschien?!

STEM UIT DE WINKEL : *(Off.)* Mag ik het hier allemaal voor niks meenemen misschien?

SIMONNE : Zie, kijk hé. Als ik haar stem hoor krijg ik het hé. Zowel mijn bloed, mijnen cholesterol als mijn vapeurs, 't schiet weer allemaal de lucht in.

(Opnieuw gaat de winkeldeur een paar keer open en dicht en gaat de winkelbel.)

INGE : (Komt in een oud slaapkleed met tal van gaten erin, uit de slaapkamer, de woonkamer binnen.) Maaaaa. Zijt ge doof geworden misschien?

SIMONNE : Gij gaat toch ook niet beginnen hé! *(Af, deur winkel.)*

INGE : Ja, santé, wat heeft die tussen haar boterhammen gelegd. En koud dat dat hier weeral is. *(Gaat bij de koolkachel staan. Steekt haar handen boven het vuur.)*
Ja, om u te kunnen warmen zou de stoof natuurlijk moeten branden.

(De bel van de winkeldeur gaat.)

SIMONNE : *(Komt terug de woonkamer binnen. Maakt aanstalten om een enorme kreet te slaken. Haar gelaat maakt de trekken, maar uiteindelijk komt de kreet er niet.)*

INGE : Wat scheelt er met u? Gaat ge mimespeler worden misschien?

SIMONNE : Kijk, als ze het riskeert om vandaag nu nog nekeer te komen vragen of dat die abrikozenconfituur al binnen is trek ik al haar haren uit, steek ik haar linkeroog uit en snijd ik haar keel nog over ook.

INGE : Ge kunt misschien beginnen met het laatste, dan kunt ge u dat ander werk besparen.

SIMONNE : Dat mens gaat ervoor zorgen dat ik in Sint-Kamiel geraak hé. Dat is nu al twee volle weken, twee keer daags, dat ze komt vragen of dat er al abrikozenkonfituur is.

INGE : En die is er dus nog altijd niet.

SIMONNE : Ja, wat peinst ge? Dat ik ze voor mijn plezier twee keer daags laat komen?

INGE : Ja, dan moet ge ervoor zorgen dat er abrikozenkonfituur is hé. Dan zult ge naar haar zever niet meer moeten luisteren. Tenandere, ge moet maar uw stock bijhouden, dan zult ge daar geen last van hebben.

SIMONNE : Hier, onze professor biologie in spe gaat mij eens zeggen hoe ik winkel moet houden. Weet gij wat het enige probleem is met die winkel hier?.

INGE : *(Spottend.)* Zeg het mij, ma. Zeg het mij. Want ik ben er echt doodcurieus naar.

SIMONNE : Dat er geen geld is om nieuw gerief te kopen. Ik weet wat stockbeheer is. Meer dan twintig jaar sta ik hier al achter dienen toog. Van mijn drie jaar en een half moest ik al helpen als mijn moeder hier nog achter den toog stond. En zij stond hier al van haar twee jaar en een half achter de toog toen haar moeder nog in de winkel stond. Ik zal dus niet weten wat stockbeheer is zeker.

INGE : Maaa. Niemand twijfelt eraan dat gij capabel zijt om achter dienen toog te staan.

SIMONNE : Maar toch hebt ge het gezegd.

INGE : Dat was het eerste wat er in mijn gedachten kwam.

SIMONNE : Wel, als ge maar weet dat die zever die eerst in uw gedachten kwam, mij zeer doet.

INGE : Ja, hallo. Ge gaat er toch geen drama van maken. Excuseer hé zeg.

SIMONNE : Veertig jaar loop ik hier al rond in die winkel. Ik kon de “tj” van tjoeze (gezicht) nog niet uitspreken als ik de mensen al bediende. En dan komt uw dochter vertellen...

INGE : Weet ge wat? Als die Gentse pruime straks binnen komt zal ik haar zeggen dat ze haar abrikozenconfituur elders kan gaan zoeken.

SIMONNE : Gij verstaat dat niet.

INGE : Ah nee, kom ik achterlijk over misschien? Anders: de “tj” van tjoeze kan ik al uitspreken.

SIMONNE : Gij zijt juist gelijk uw mé. Ge geeft mij de schuld van 't feit dat de winkel niet meer marcheert.

INGE : Wanneer heb ik...?

SIMONNE : Ah, daarjuist. Ge zijt zodanig geleerd dat ge alleen niet meer weet wat dat ge daarjuist gezegd hebt.

INGE : Gij begint echt door te draaien, hé ma. g'Hebt van die lekkerkoek tussen uwen boterham gelegd die al een half jaar na datum is zeker?

SIMONNE : Kijk, voilà, daar hebben we het al weer. Mij weeral verwijten dat ik geen winkel kan houden.

INGE : Hei! (*Kijkt naar Simonne.*) Er zitten beestjes in uw hersenen zeker?

SIMONNE : Hoe komt het dat die lekkerkoek een half jaar achter datum is?

INGE : Omdat de datum die erop staat al een half jaar voorbij is, hé ma.

SIMONNE : Omdat ik hem niet tijdig heb kunnen verkopen.

INGE : Dat is natuurlijk ook juist.

SIMONNE : Dus kan ik geen winkel houden.

INGE : Maaa. Het is al twee jaar dat uwen winkel achteruit boert. En de laatste drie weken komt er geen volk meer omdat die Colruyt hier achter den hoek zijn deuren open gedaan heeft. En ze gaan naar daar omdat ze daar alles den helft goedkoper kunnen kopen.

SIMONNE : En is dat mijn schuld?

INGE : Er zegt toch niemand dat dat uw schuld is? Dat is uw schuld niet. Dat is mijn schuld niet. En dat is de klanten hun schuld niet, want ge kunt die mensen niet verwijten dat ze gaan waardat de lekkerkoek geen half jaar na datum is en dan nog de helft goedkoper is ook.

SIMONNE : Gij geeft de klanten dus nog gelijk ook.

INGE : Ma, wordt godverdomme nekeer wakker hé. Die strontwinkel is passez. Gedaan daarmee. Er zit geen toekomst meer in. De enige die nog over de vloer komt is ene die u wil kloten door constant iets te komen vragen waarvan ze zeker is dat ge het toch niet staan hebt.

SIMONNE : Dat is't. Dat moogt ge nog zeggen, want het is de waarheid. Al heb ik geen kloten, toch rammelt ze ermee. Mij altijd doen voorkomen in de winkel om mij dan te affronteren door te zeggen: "Hoe? Hebt ge dat nu nog niet in huis? Wat voor een winkel is dat hier?" En weet ge waarom ze dat doet? Dat ze dat nu al zesentwintig jaar doet?

INGE : Hoe kan ik dat nu weten? Ik ben er maar vijftientwintig.

SIMONNE : Een liefdeshistorie.

INGE : *(Al lachend.)* Wilt ge zeggen dat gij nog lesbisch geweest zijt? Dat ge nog iets gehad hebt met...?

SIMONNE : Oh! Gij gemeen vies ding waar dat ge daar zit. Ge moest beschaamd zijn dat ge er alleen al maar durft op peinzen dat uw moeder nog onder ander vrouwen hun rokken zou hebben gezeten.

INGE : Ja, alles is mogelijk, hé ma. Ik zou u daarom met geen scheef oog bekijken.

SIMONNE : Dat is onmogelijk dat ik mij ooit met vrouwen... Ik ben altijd voor een goeien staart geweest.

INGE : Maar wat heeft die abrikozenkonfituur met uwe staart te maken?

SIMONNE : 't Heeft allemaal met mekaar te maken. Die Francine, mijne winkel, die abrikozenkonfituur die ik niet in huis heb en uw vader zijne staart.

INGE : Wat heeft pa zijne staart...?

SIMONNE : Alles. Uw vader zijne staart, dat was vroeger die Francine haar staart. Maar op een dag, zesentwintig jaar geleden, is haar staart mijne staart geworden. En van dan af is ze mij beginnen kloten dat het geen naam heeft. Sommige dagen wel twintig keer komen binnen lopen om een prul te kopen. En de laatste weken binnen komen om dat te kopen waarvan ze zeker weet dat ik het toch niet heb.

INGE : Eén ding staat er u te doen, ma.

SIMONNE : En dat is?

INGE : De deur van die stomme winkel voor goed achter u toetrekken.

SIMONNE : En dan?

INGE : In de Colruyt gaan werken.

SIMONNE : Al eens wat pletsen rond uw oren gekregen?

INGE : Dat was voor de fun, hé ma.

SIMONNE : Als ge maar weet dat ik het niet “fun” vind. Ze komen een mens zijn boterham afpakken en dan zou ik...

INGE : Gij moet gewoon een nieuw leven beginnen.

SIMONNE : Ik ben wel al éénnenveertig jaar en nu niet bepaald miss België hé. Ik heb nooit iets anders gedaan dan hier in die winkel gestaan.

INGE : Ja, vanaf uw drie jaar en een half. Van in der tijd dat ge de “tj” nog niet kon uitspreken.

SIMONNE : Ja, lach nog maar wat met uw moeder.

INGE : g’Hebt handen aan uw lijf. g’Hebt heel uw leven gesleurd voor een hoop met schijtkersen. Mensen die handen aan hun lijf hebben vinden altijd werk.

SIMONNE : Gij hebt nochtans ook twee pollen aan uw lijf.

INGE : Dat is wat anders.

SIMONNE : Zeker weten. Gij zijt liever lui dan moe.

INGE : Het is voor mij niet gemakkelijk om...

SIMONNE : Zal wel niet. Babysitten kan de juffrouw niet, want ze kan niet tegen het gejack van klein mannen. Kuisen wilt ze niet doen, want ze heeft zich ingebeeld dat ze een allergie heeft voor kuisproducten. En in de horeca kan ze niet werken want ze kan niet tegen de stank van vis.

INGE : Ik wil wel werken. Maar ik wil een job doen in mijn richting. Ik studeer niet voor niets biologie hé.

SIMONNE : Ge kunt misschien om u wat bezig te houden wat doodgereden katten oprapen. Snijdt ze open, kijkt er nekeer naar en naait ze dan weer toe.

INGE : *(Walgt bijna.)* Hei! Beikes, ma. Zwijg. Ik heb nog niet gegeten hé. Moet ik kotsen misschien?

SIMONNE : Oh, verdomme, waartegen kunt gij eigenlijk wel? Bloed en beuling dat hoort bij het leven.

INGE : Ho, als ik eraan denk heb ik al geen honger meer.

SIMONNE : Is ideaal, want ik ben niet om brood geweest.

INGE : Weeral niet. Wat dacht ge van mij voor te schotelen? Weer van die beschuiten waar ge de versheidsdatum van veranderd hebt omdat ze evenveel na datum zijn als uw lekkerkoek?

SIMONNE : Ik kon vanmorgen niet naar de bakker gaan.

INGE : Zo druk geweest in uw superette, ja?

SIMONNE : Gij...

INGE : Of met uw verkeerd been uit uw bed gestapt?

SIMONNE : En ik zeg het u nu al. Morgenvroeg kan ik ook niet naar de bakker gaan.

INGE : Allé, ge weet al dat ge morgen ook met uw verkeerd been uit uw bed gaat stappen.

SIMONNE : Ik kan niet meer naar de bakker gaan omdat hij gezegd heeft dat ik geen brood meer krijg zolang ofdat mijne poef niet betaald is. En omdat ik voor het moment geen 834 frank heb om mijne poef te betalen. En aangezien ik geen abrikozenkonfituur heb en alleen maar lekkerkoek en beschuiten die achter datum zijn, zal het nog lang duren vooraleer er 834 frank in kas komt. En zolang er geen 834 frank in kas...

INGE : Maaaaa!!!! 't Is al goed hé. Of begint ge helemaal te flippen misschien?

SIMONNE : Ik flip niet. Ik zeg zoals het is.

INGE : Allé, we staan er dus proper voor.

SIMONNE : 't Is maar gelijk dat ge het bekijkt.

INGE : Bekijk het misschien ook eens uit mijn standpunt.

SIMONNE : Oh, god, het heeft nog lang geduurd. De juffrouw zal weer het zwaarst getroffen zijn. Al het leed van moeder aarde zal weer op haar gevallen zijn.

INGE : Heb ik geen reden om te klagen misschien? Eten is er niet. We hebben wel een stoof, maar geen kolen meer. We hebben wel een douchecabine, maar de boiler geeft geen warm water meer. Kakken doet ge beter bij de buur, want het sas doet het niet meer.

SIMONNE : Techniek kan mankeren hé.

INGE : Ja, en de steenkoolmijnen van Winterslag zijn toe waardoor dat we aan geen kolen meer geraken.

SIMONNE : Gij hebt altijd koud. Gij zijt met kippenvlees geboren gij.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

INGE :Ja, en eigenlijk is het hier niet koud hé. Als ge het durft riskeren van twee uren in slaap te vallen en ge wordt wakker kunnen ze u ineens gebruiken als steunpilaar om een eskimohut te bouwen.

SIMONNE : Wel ja, overdrijft nog wat.

INGE :Ene van mijn vorige vrijers had soms erectieproblemen. Hier was hij direct genezen. Hij kwam stijf van de koude.

SIMONNE : Ewel, wat wilt ge nog meer? En ge kunt gerust zijn, sebiet is het hier warm.

INGE : Vanmorgen al met uwen vélo naar Winterslag gereden?

SIMONNE : Nee, ik ben wel van voor dat het klaar (licht) was op pad geweest om karton.

INGE : *(Kijkt nu naar de hoop karton in een hoek van de woonkamer.)* Gij ... Wordt ge nu helemaal zot? Vanwaar komt dat?

SIMONNE : Ja, van een winkel die meer verkoopt dan wij en lege dozen heeft hé. Direct vliegt het de stoof in, is het hier wat warm en kunt ge u wassen.

INGE : Gij begint wel écht te flippen, hé ma.

SIMONNE : Is dat mijne merci om ervoor te zorgen dat het wat warm is terwijl dat ge u moet wassen?

INGE :Gij denkt nu toch niet dat ik mij hier in mijn bloten ga zetten in de keuken.

SIMONNE : Ja, zeg...

INGE : De klanten die in de winkel staan kunnen mij door dat ruitje gewoon in mijnen bloten zien staan. Denkt ge dat ik exhibitionistische neigingen heb misschien?

SIMONNE : Dan gaat ge hier lang in uw bloten mogen staan vooraleer er u iemand zal gezien hebben.

INGE :En de facteur die hier alle dagen zijn twee druppels komt drinken? Zal ook geen haast hebben om voort te gaan zeker.

SIMONNE : Die komt niet meer.

INGE :Hoe, die...?

SIMONNE : Sedert dat die Francine hem verteld heeft dat alles wat dat in mijn winkel staat na datum is, heeft hij geen dorst meer.

INGE : En dan nog. Gij loopt hier ook maar altijd over en weer.

SIMONNE : Oh, gottekes toch. Mag uw moeder u nu ook al niet in uw bloten zien?
Peinst ge dat ge een pièce uniek zijt misschien?

INGE : Ik vind dat gênant.

SIMONNE : Oh, gij pruim waar dat ge daar zit. Ge draagt soms mijn bh's. Zodus, als ik naar mijn borsten kijk, heb ik de die van u ook gezien. Maakt gij ook al die cinema als ge bij uw vrijer blijft slapen?

INGE : Dat is anders.

SIMONNE : Zal wel zijn. Hij kijkt er niet alleen naar. Hij kan er niet afblijven ook. Het ziet er mij een geile bok uit.

INGE : g'Hebt hem één keer gezien.

SIMONNE : De manier waarop hij naar mij keek zei genoeg. Zo met van die ogen vol van de goesting. 'k Ben er zeker van, was ik een half uur met hem alleen geweest, dat hij het mij gevraagd had.

INGE : Ma, alstublieft hé.

SIMONNE : En 'k zeg het eerlijk. Ik zou geen nee hebben kunnen zeggen.

INGE : Meent gij nu echt dat gij met mijne vrijer...?

SIMONNE : Ja, ik zit al veertien jaar zonder vent hé. 't Is niet omdat ge met vapeurs zit dat ge geen goesting niet meer hebt hé.

INGE : Meent gij serieus...?

SIMONNE : En dan? Hij zou het u niet gezegd hebben en ik zou content geweest zijn met ene keer. Zodus zoudt gij dat niet geweten hebben. Maar 'k zeg het u, als ge u gedraagt gelijk een pruim zult ge hem niet lang zien.

INGE : Ik ken hem met moeite een week.

SIMONNE : En dan? In die grote dancings gaat de broek dezelfden avond nog naar beneden.

INGE : Wel, dan ben ik een uitzondering.

SIMONNE : Serieus. Allé, ik dacht dat gij zo een goed heet ding waart die direct...

INGE : Maaaaa. Ge zijt wel over uw dochter bezig hé.

SIMONNE : En dan? Is't zonde om heet te zijn misschien? Ik zou er anders sterk beginnen aan twifelen ofdat ge wel mijn dochter zijt.

INGE : Ge wilt zeggen...?

SIMONNE : Ja, ik ben er nog maar éénenveertig hé. Sedert dat die oude van u vertrokken is 14 jaar geleden heb ik er alleen nog maar van gedroomd. Maar vroeger... Ja, hallo, als ik heet liep.

INGE : Gij waart...

SIMONNE : Als ik jong was en er kwam zo een stevige zeebonk binnen, een dag of vier niet geschoren, met borsthaar boven zijn onderlijveke en goed stinkend naar't zweet. Ik kreeg het hé. Als uw mé dan niet thuis was...

INGE : Beikes! Ma.

SIMONNE : Ja, sorry, hé kleinen. Maar ik was niet content met handje in handje in 't park lopen. Bij mij moest het de moeite zijn, anders begon ik er niet aan.

INGE : En was pa?

SIMONNE : Spreek mij niet over die staart van mij hé. Dat was gewoon een geile bok.

INGE : Waarom...?

SIMONNE : Waarom?! Omdat hij godverdomme bij d'hoeren zijn geld ging verpoepen! Daarom.

INGE : Ja, excuseer, maar ik kon dat niet weten hé.

SIMONNE : Wel, dan weet ge het nu. Veel beloven, veel poepen, weinig werken, ambras en miserie verkopen. Zo kunt ge hem het best omschrijven. Soms vind ik dat gij...

INGE : Wat vindt ge?

SIMONNE : Ik zal maar mijn gemene mond houden.

INGE : Zeg het. Komaan zeg, wat ge peinst te moeten zeggen.

SIMONNE : Soms vind ik... Soms vind ik dat gij meer en meer op hem gaat trekken.

INGE : Gij...

SIMONNE : Of ben ik mis misschien? Beloven van werk te zoeken, maar eigenlijk geen moeten hebben. Ambras en miserie verkopen omdat het hier niet naar uw goesting is en zagezegd niet poepen, maar daar geloof ik niets van, want anders zoudt ge niet alle verandere week met een andere staart naar huis komen.

INGE : Gij...

SIMONNE : Ja, ik mocht dat niet gezegd hebben. Maar het lag al zolang op het puntje van mijn tong dat het er nu afgevallen is.

INGE : Weet ge hoe het komt dat ik met zoveel verschillende gasten naar huis kom?

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

SIMONNE : Omdat ge juist gelijk uwen ouden een heet ding zijt. Dat ge alle drie stappen ander vlees in uwen nest wilt.

INGE : Omdat gij in de eerste plaats het verschil niet kunt maken tussen een vriend en een lief meebrengen naar huis.

SIMONNE : En waarom moet per se iedereen mee naar uw kamer en moet de deur op slot? Bang dat die Gentse pruim tot boven gaat komen om te vragen ofdat er al abrikozenconfituur in huis is? “Dat is een medestudent biologie, ma. Hij gaat eens mee op mijn kamer.” Wat moet hij daar doen? Kijken ofdat uw biologische infrastructuur nog werkt?

INGE : U nooit afgevraagd waarom iedereen zo kort met mij wil optrekken?

SIMONNE : Misschien moet gij u die vraag wel eens stellen.

INGE : Omdat ze zich doodverschieten als ze uw vuil kot hier zien. Dat ze niet willen komen kakken op een w.c. waardat de sas maar niet van gemaakt raakt.

SIMONNE : Nog verwijten? Nog nooit gehoord van een jobke zoeken en eens wat helpen mee betalen. Zou ineens ook uw probleem opgelost zijn van uw inschrijvingsgeld aan den unif.

INGE : Nog zo iets. Iedereen zou fier zijn op zijn dochter moest ze met grote onderscheiding slagen aan den unif. Wat zegt gij als ik met mijnen uitslag thuiskom. “Godverdomme, Inge, ’t is niet waar dat ge er door zijt hé. Nu begint die zever hoe we aan ’t geld moeten geraken voor ’t inschrijvingsgeld van ’t naaste jaar.”

SIMONNE : Ik ben tenminste realist. Oké. Ik ben soms lomp in mijn uitlatingen, maar kan ik eraan doen dat ik zo opgevoed ben? Kan ik het helpen dat ik heel mijn leven in den socialen hoek gewoond heb?

INGE : Kan ik...?

SIMONNE : Hier klappen we zo. Het hart op de tong. Nen kus mijn kloten. Wat pletsen rond uw oren. Daarachter eens goed vrijen en alles is weer vergeten.

INGE : Kan ik het helpen dat ik meer verstand heb dan gij en mijn mé samen?

SIMONNE : Blijf bescheiden. Tegen dat ge ooit uw diploma van bioloog hebt, ben ik misschien al wel directrice van dienen Colruyt hier.

INGE : Jullie willen gewoon niet dat ik het ooit beter zou hebben dan jullie. Dat ik hier weg zou geraken uit dienen socialen hoek.

SIMONNE : Gij wilt gewoon madam zijn. Wij zouden moeten werken om uw studies te betalen. Als gij ons sociale gevallen vindt, zoek u dan een jobke en betaal uw inschrijvingsgeld zelf.

INGE : Weet ge wat? Ik zal u wat helpen in uwe winkel. Rekken aanvullen met marchandise die ge niet in stock hebt.

SIMONNE : Oh, gij gemeen stuk. Ge zijt al even slecht dan dienen ouwen van u met zijne gemene staart. Waarom gaat ge bij hem niet gaan schooien? Om u te maken kon het niet rap genoeg gaan, maar om u daarna eten te geven, dat was wat anders.

INGE : Mijn pa...

SIMONNE : Oh heere. "Hare pa." Zie dat uw mondje niet scheurt hé. z'Heeft hem in geen jaren gezien, maar hij blijft wel nog altijd "hare pa".

INGE : Ik heb mijne pa...

SIMONNE : Zeg voort. Geneer u vooral niet. Mijnen bloeddruk, mijne cholesterol en mijn vapeurs staan al in 't hoge. 'k Kan er nog maar wat zever aan mijn maag verkrijgen ook.

INGE : ...

SIMONNE : Wel, hebt ge weer contact met dienen ex staart van mij?

INGE : Ja, hij is en blijft mijn pa hé.

SIMONNE : Ja, dat is een feit. Hij heeft wel lang gedaan alsof dat dat niet zo is, maar hij is en blijft uw pa.... Hoelang zie je hem al weer?

INGE : ... Twee jaar.

SIMONNE : Allé, hopla, Simonne. Nog een klop op uw voorfaçade bij. Proper is't!

INGE : Ik heb niks willen zeggen omdat...

SIMONNE : Bespaart mij uw details, wilt ge?

INGE : Hij heeft mijn eerste jaar aan den unif betaald.

SIMONNE : Awel, dan is uw probleem opgelost hé. Uwen ouwen kan ook uw inschrijvingsgeld voor uw tweede jaar betalen.

INGE : Dat ... Dat...

SIMONNE : Wat "dat"?

INGE : Dat zal niet gaan nu. Hij zit zonder werk en het inschrijvingsgeld moet betaald worden.

SIMONNE : Allé, hij heeft zijn goeie gewoontes nog niet afgeleerd.

INGE : Hij werkte daar al meer dan een jaar.

SIMONNE : Hij maakt vorderingen. Vroeger werkte hij ergens drie dagen en als hij de vierden dag op weg was naar zijn werk kwam de factuur hem tegen met zijn ontslagbrief.

INGE : Het is zijn schuld niet.

SIMONNE : Nog nooit geweest. Ja, hij kan er niet aan doen dat hij geboren is met twee linkse handen.

INGE : Het was een amoureuze kwestie. Iemand was verliefd op hem, maar den baas was ook verliefd op haar.

SIMONNE : Typisch! Typisch Robert. Zijne staart zit er ook weeral voor iets tussen. Hij heeft er al heel zijn leven problemen mee gehad.

INGE : Ik wil niet dat ge zo over mijn pa spreekt.

SIMONNE : Oh, gottekes toch. Bekakt u niet, hé madam. "Hare pa".

INGE : Mijn pa, ja. Weet gij eigenlijk wel waarom dat hij hier weggegaan is?

SIMONNE : Omdat hij bij andere wijven zat en u mé hem hier op een dag met zijn klieken en zijn klakken buiten gesmeten heeft.

INGE : Hij zou zelf weggegaan zijn.

SIMONNE : Is nen schone uitleg als ze u eerst op straat gekegeld hebben.

INGE : Hij zou niet weggegaan zijn omdat hij u niet graag meer zag, maar omdat die zever met die winkel hier zijn strot uitkwam. Omdat hij niet meer moest weten dat zijn wedde gebruikt werd om het verlies van de winkel te dekken. Omdat hij het beu was dat mé alle maanden 500 euro moest hebben voor een winkel waar dat er niets te verdienen valt.

SIMONNE : Laat uw mé hier buiten. Zij heeft hier niets mee te maken.

INGE : Of juist alles mee te maken. Wie wilt er per se dat ge die winkel hier blijft openhouden? (*Spottend.*) "De traditie moet voortgezet worden." Haar moeder heeft hier winkel gehouden. Zij heeft hier winkel gehouden. Dus moet gij, of dat het nu rendabel is of niet, hier ook winkel blijven houden. Als ge maar weet dat ge op mij niet gaat moeten rekenen om de traditie in eer te houden. Ik verkoop geen lekkerkoek die zes maanden over tijd is.

(De bel van de winkel gaat.)

SIMONNE : Ik krijg het hé. Als ze daar weer is om te vragen naar haar abrikozenconfituur dan...

INGE : Dan is het nu het moment, ma. Ge trekt de deur van de winkel open en ge zegt haar eens goed uw gedacht.

SIMONNE : Maar...

INGE : Nu doet ge het, ma. Het is gedaan van met u de zot te laten houden. Ge zegt haar dat ze niet meer moet komen. Dat ze in de Colruyt moet zijn om de mensen voor de zot te houden.

SIMONNE : Het is en blijft wel een klant hé.

INGE : Ja't. Uwen enigen. Maar in die situatie hebt ge beter geen enen dan enen.

SIMONNE : 't Is een goeie klant hé.

INGE : Ja, al zesentwintig jaar rammelt ze met uw kloten. Komaan, ma. Zeg het haar. Nu.

SIMONNE : Ik...

INGE : Een grote broekschijter. Dat zijt ge. *(Ze rukt de deur van de winkel open en roept)* Gij godverdomse Gentse pruim. Als ge peinst van met mijn moeder de zot te blijven houden dan... *(Komt terug de woonkamer binnen.)* Shit.

SIMONNE : Awel, wat is't, grote mond? Kunt ge de juiste woorden niet vinden?

(Germaine, de moeder van Simonne komt de woonkamer binnen.)

SIMONNE : Ma?!

GERMAINE : Ook een goeie dag. Proper is't! Is't zo dat ge uw grootmoeder aanspreekt? Proficiat, Simonne. g'Hebt ze goed opgevoed. Haar aanspreektitels zijn onverbeterbaar. *(Tot Inge.)* Hebt ge dat geleerd bij uwen professor biologie?

INGE : Uih...

GERMAINE : Uih... Zie ze daar zitten. 't Is precies de onschuld zelve. Ge zoudt ze de absolutie geven zonder biechten.

INGE : Het was een vergissing, hé mé.

GERMAINE : Ah ja? Wat waart ge zinnens van te zeggen? Die smerige Gentse rosse komt haar hier weeral moeien?

INGE : Dat zegt gij. Ik niet.

GERMAINE : Nee. Maar 'k zie 't u wel dikwijls peinzen als ik de winkel binnen kom.

INGE : Misschien hebben we wel reden omdat...

GERMAINE : Eh, g'hebt al een even vuile tong als uw moeder toen ze zo oud was.

Moest ge het nog niet weten. Ge zijt wel tegen uw mé bezig hé. *(Tot Simonne.)*

En gij, kunt ge niet reageren als ze zo tegen mij spreekt?

SIMONNE : *(Tot Inge.)* Houdt uw manieren.

GERMAINE : Moest gij in den tijd zo nen toon aangeslagen hebben tegen uw grootmoeder, ge kreeg direct wat pletsen rond uw oren.

SIMONNE : z'Is wel vijftientig jaar, hé ma.

GERMAINE : En dan. Ge moet dubbel zo hard slaan dan als ze twaalf jaar was.

SIMONNE : De tijden zijn wel veranderd, hé ma.

GERMAINE : Mijn oor. Die jonge wijven van vijftientig dat heeft juist hetzelfde nodig als de jonge wijven van vijftientig jaar geleden. Alle veranderen dagen goeie staart tussen hun benen dat ze eens goed kunnen zweven en daarachter wat pletsen rond hun oren dat ze direct weer met hun twee voeten op de grond staan.

INGE : *(Tot Simonne.)* Is dat serieus met uw moeder? Of een discipel van het Stalinistisch regime?

GERMAINE : Ja, begin maar weer met uw geleerde woorden dat we u niet meer verstaan.

INGE : Geleerde woorden. Gij weet niet wat geleerde woorden zijn.

GERMAINE : Gij wel. Maar dat is nog altijd geen reden om op zo'n toon tegen mij te spreken.

INGE : Ik heb dat ook niet gedaan.

GERMAINE : Gij peinst dat er erwten in mijn oren groeien zeker?

INGE : Dat was niet tegen u.

GERMAINE : Ah nee? 't Was tegen dienen andere klant die nog moet binnenkomen zeker?

SIMONNE : Ze dacht dat het die ambetante Francine was die in de winkel kwam.